Aangenaam, mijn naam is Nicolaas!

Al jaren staan we hier op het Nicolaaskerkhof, met het Centraal Museum en Nijntje als buren en Altrecht om de hoek. Dagjesmensen lopen langs, concertbezoekers stappen binnen. We staan midden in de stad — zichtbaar, maar niet vanzelfsprekend verbonden.

Wie wij zijn

Als Nicolaïgemeente willen we een open en gastvrije geloofsgemeenschap zijn, geworteld in de Bijbel en de christelijke traditie, en tegelijk verbonden met de wereld van nu.

We ontmoeten elkaar vooral op zondag. In de eredienst luisteren we naar de Schriften en de verkondiging, bidden we voor elkaar en de wereld, en klinkt muziek die ons draagt. Juist daar komen onze kracht en onze verschillen samen. De Bijbel is voor ons richtinggevend, maar de manier waarop die wordt verstaan en beleefd verschilt. We waarderen een predikant die de oude teksten weet te verbinden met de wereld van vandaag.

Er is beweging in de gemeente. Het jeugdwerk heeft een extra impuls gekregen, onder andere door de aanstelling van een kerkelijk werker jeugd. Initiatieven zoals communityzondagen brengen mensen bij elkaar. Het Nicolaikerk Jong Panel geeft jongere gemeenteleden een stem.

Onderlinge verbondenheid in het kader van omzien naar elkaar krijgt vorm in een scala van activiteiten: ouderensoos, eetgroep, gespreksgroep ouderen, bezoekwerk, koffie na de kerk en wordt versterkt door de kerkapp en de nieuwsbrief. Diaconale activiteiten zijn breed en betrokken, vaak in samenwerking met partners in de stad, al is die inzet niet altijd zichtbaar voor de hele gemeente.

Muziek neemt een belangrijke plaats in. De klassieke traditie is sterk en wordt door velen gewaardeerd.

De Nicolaïkerk is een gemeente met veel energie. Er zijn veel initiatieven, betrokken vrijwilligers en volop talent. Kerkenraad en werkgroepen dragen samen het gemeenteleven. Tegelijk speelt dat leven zich vaak af in kleinere netwerken, waardoor niet altijd zichtbaar is wat anderen bezighoudt of wat zij doen.

Waar wij aan werken

Onze gemeentecultuur is betrokken en uitgesproken. Er is veel betrokkenheid en een positief zelfbeeld, maar soms ook weinig ruimte voor andere geluiden. Verschillen worden niet altijd als verrijkend ervaren. Nieuwsgierigheid naar elkaar en ruimte voor gesprek zijn nodig om werkelijk samen gemeente te zijn.

De aandacht voor de volgende generatie is op gang gekomen en vraagt om doorzetting. Kinderen en tieners worden beter bereikt, maar jongvolwassenen haken moeilijk aan. We zoeken naar vormen waarin zij zich werkelijk betrokken weten, in en buiten de eredienst. Daarbij willen we zeker ook jongeren buiten de kerk bereiken.

Rond liturgie en muziek ervaren we een zekere spanning. Voor de één ligt de kracht in het klassieke en vertrouwde, voor de ander juist in vernieuwing en variatie. In de praktijk is niet

altijd helder wat er mogelijk is, en dat belemmert het gesprek. Juist hier is behoefte aan richting en samenhang.

Er is veel initiatief in werkgroepen, maar de samenhang kan sterker. Activiteiten ontstaan vanuit energie en betrokkenheid, maar minder vanuit een gedeelde lijn. Tegelijk is de zelfstandigheid van werkgroepen van grote waarde. De vraag naar regie en richting blijft daarmee actueel.

Communicatie is daarin een sleutel. De kerkenraad zet hier bewust op in, onder andere via gemeenteberaden en betere informatievoorziening. Verdere groei in openheid en transparantie blijft belangrijk.

De ambitie om een open kerk in de stad te zijn en stadsbrede activiteiten te ontplooien wordt breed gedeeld. Daarin wordt ook actief de samenwerking met andere kerken gezocht, bijvoorbeeld bij Vredeswakes, Groene Kerk, Vespersamenwerking, Musical Mozes. In de praktijk blijft die zichtbaarheid naar buiten toe echter kleiner dan we zouden willen en zijn we zoekende naar hoe die versterkt kan. Ook de verbinding tussen die naar buiten gerichte activiteiten en het gemeenteleven blijft een punt van aandacht.

Ook het gebruik van het gebouw speelt hierin mee. De samenwerking met Cateringbedrijf Qeet heeft financiële rust gebracht, maar beperkt het eigen gebruik. Het gebouw is daardoor minder vanzelfsprekend een plek van ontmoeting en initiatief dan we zouden willen.

Financieel blijft er werk te doen. De betrokkenheid van gemeenteleden bij het dragen van de kosten is nog beperkt.

In deze dynamiek wordt de rol van de predikant zichtbaar als iemand die mede richting geeft, verschillen benoemt en helpt om keuzes te maken, zowel in de eredienst als in het bredere gemeenteleven.

Tot slot

De Nicolaïkerk is een gemeente met veel kracht: betrokken mensen, inzet, talent en liefde voor de kerk. Tegelijk zoeken we naar richting, samenhang en een manier om met verschillen om te gaan.

In die zoektocht hopen wij een predikant te ontmoeten die met ons richting geeft aan deze beweging.